

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 602/2015-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. septembra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Matej Valjent, Jesenského 232, Partizánske, konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. Mateja Valjenta, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORP-369/DI/PPE-2009 z 8. februára 2010 a Slovenskou republikou, zastúpenou Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. mája 2013 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Matej Valjent, Jesenského 232, Partizánske, konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. Mateja Valjenta, vo veci namietaného

porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske č. ORP-369/DI/PPE-2009 z 8. februára 2010 a v tejto súvislosti Slovenskou republikou, zastúpenou Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza, že *„k porušeniu práv... došlo iným zásahom a postupom Okresného riaditeľstva PZ Prievidzi, Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske a Krajským riaditeľstvom PZ v Trenčíne, Krajským dopravným inšpektorátom“*. Keďže *„Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12. 12. 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Trenčíne, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, účastníkom konania na strane odporcu je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, nakoľko ani Okresné riaditeľstvo PZ v Prievidzi, Okresný dopravný inšpektorát nemajú právnu subjektivitu.“*

Sťažovateľ uvádza, že k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy došlo konaním označených orgánov štátnej správy. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trenčíne mu odoprelo *„právo na prístup k odvolaciemu konaniu“* z dôvodu, že ako obvinený z priestupku podal v zákonom ustanovenej lehote *„dňa 25. mája 2010 odvolanie proti Rozhodnutiu o priestupku, ktoré je bližšie špecifikované nižšie, pričom Rozhodnutie prevzal osobne dňa 11. mája 2010“*; o podanom odvolaní podľa neho odvolací orgán doteraz nerozhodol, čím *„Za iný zásah v tomto prípade považujeme konanie Okresného riaditeľstva PZ v Prievidzi, Okresného dopravného inšpektorátu, ktoré vydalo Rozhodnutie o priestupku č. ORP-369/DI/PPE-2009 zo dňa 08. februára 2010, toto Rozhodnutie o priestupku doručilo sťažovateľovi prostredníctvom Obvodného oddelenia PZ v Partizánskom dňa 11. mája 2010, proti ktorému podal sťažovateľ riadny opravný*

prostriedok – odvolanie dňa 25. mája 2010 a teda odvolanie podal v zákonom stanovenej lehote, avšak Okresné riaditeľstvo PZ v Prievidzi, Okresný dopravný inšpektorát vyznačil právoplatnosť Rozhodnutia o priestupku so spätnou účinnosťou ku dňu 05. marcu 2010 aj napriek tomu, že neboli splnené podmienky na vyznačenie právoplatnosti Rozhodnutia o priestupku na základe fikcie doručenia a to z nižšie uvedených dôvodov.“.

Sťažovateľ k vyčerpaniu opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, uvádza, že:

«1/ proti Rozhodnutiu o priestupku podal... riadny opravný prostriedok dňa 25. mája 2010, o ktorom nebolo do dnešného dňa rozhodnuté,

2/ sťažovateľ podal dňa 16. februára 2011 na Krajský súd v Trenčíne žalobu podľa ustanovenia § 250v a nasl. Občianskeho súdneho poriadku o uloženie povinnosti zdržať sa neoprávneného zásahu, ktorú Krajský súd v Trenčíne zamietol, pričom konanie bolo vedené pod sp. zn. 11 S/11/2011,

3/ sťažovateľ podal dňa 16. februára 2011 na Krajský súd v Trenčíne žalobu podľa ustanovenia § 250t a nasl. Občianskeho súdneho poriadku o uloženie povinnosti orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť, ktorú Krajský súd v Trenčíne zamietol, pričom konanie bolo vedené pod sp. zn. 13 S/11/2011,

4/ sťažovateľ podal dňa 28. novembra 2011 na Krajský súd v Trenčíne žalobu podľa ustanovenia § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy, ktorú Krajský súd v Trenčíne zamietol rozsudkom č. k. 13 S/110/2011-39 zo dňa 19. 03. 2012, pričom sťažovateľ podal proti tomuto rozsudku odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky č. k. 1 Sžd/14/2012 rozsudkom zo dňa 19. marca 2013 tak, že odvolanie zamietol...

Sťažovateľ teda podal na Krajský súd v Trenčíne žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o odobratí vodičského oprávnenia číslo ORP-ODI-ZVO-013/2011 zo dňa 13. októbra 2010 v spojení s rozhodnutím Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne, krajského dopravného inšpektorátu Trenčín zo dňa 21. októbra 2011, číslo rozhodnutia: KRPZ-TN-KDI-P-125/2011, ktorým Krajské riaditeľstvo PZ, krajský dopravný inšpektorát Trenčín

zamietol odvolanie [REDAKOVANÉ] a rozhodnutie o odobratí vodičského oprávnenia Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Partizánskom č. ORP-ODI-ZVO-013/2010 zo dňa 13. 10. 2011 potvrdzuje.

V právnej veci žalobcu: [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ] právne zast. JUDr. Matejom Valjentom, advokátom so sídlom v Partizánskom, Jesenského 232 c/a žalovaný: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Slovenskej republiky Trenčín, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín, so sídlom Na vinohrady V/1023, Trenčín, PŠČ: 911 05 SR o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TN-KDI-P-125/2011 zo dňa 21. októbra 2011, vedenej na Krajskom súde v Trenčíne (ďalej aj „Súd“) pod sp. zn. 13 S/110/2011. Krajský súd... rozsudkom zo dňa 14. marca 2012 č. k. 13 S/110/2011-39, rozhodol tak, že vo výroku rozsudku

(i) „Krajský súd žalobu zamietla.“,

(ii) „Žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.“ (ďalej aj „Rozsudok súdu prvého stupňa“).

Proti vyššie uvedenému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal... odvolanie proti výroku vyššie uvedeného rozsudku uvedenom pod č. (i) a (ii)... a žiadal, aby Najvyšší súd... ako súd odvolací podľa ustanovenia § 220 Občianskeho súdneho poriadku týmto odvolaním napadnuté výroky rozsudku zmenil tak, že... vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie...»

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) o odvolaní sťažovateľa rozhodol rozsudkom sp. zn. 1 Sžd 14/2012 z 19. marca 2013 takto: „Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13 S/110/2011-39, potvrdzuje. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania, nepriznáva.“

Z už uvedeného vyplýva, že „... rozhodnutie o odobratí vodičského oprávnenia číslo ORP-ODI-ZVO-013/2011 zo dňa 13. októbra 2010 v spojení s rozhodnutím žalovaného – Krajského riaditeľstva PZ v Trenčíne, krajského dopravného inšpektorátu Trenčín zo dňa 21. októbra 2011, číslo rozhodnutia: KRPZ-TN-KDI-P-125/2011, ktorým Krajské

riaditeľstvo PZ, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín, zamietol odvolanie [REDACTED] a rozhodnutie o odobratí vodičského oprávnenia Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Partizánskom č. ORP-ODI-ZVO-013/2010 zo dňa 13. 10. 2011 potvrdzuje je vydané nedôvodne a predčasne, a to najmä z dôvodu, že [REDACTED] podal dňa 25. mája 2010 odvolanie proti rozhodnutiu o priestupku č. ORP-369/DI/PPE-2009 zo dňa 08. februára 2010 vydaného Okresným dopravným inšpektorátom Partizánske, Okresné riaditeľstvo PZ v Prievidzi, pričom o uvedenom odvolaní do dnešného dňa nebolo rozhodnuté a preto žalobcovi nevznikla povinnosť podľa § 91 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to v lehote do 30 dní od uplynutia doby, po ktorú nesmel túto činnosť vykonávať, podrobiť sa preskúšaniu odbornej spôsobilosti na vedenie motorového vozidla podľa § 79 ods. 2 písm. a) citovaného zákona.“.

Podľa sťažovateľa „do dnešného dňa neexistuje žiadne právoplatné rozhodnutie o priestupku, ktorým by bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania priestupku a za ktorý by mu bola uložená sankcia spočívajúca v zákaze viesť motorové vozidlá. Z uvedeného dôvodu preto sťažovateľ nie je povinný podľa § 91 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to v lehote do 30 dní od uplynutia doby, po ktorú nesmel túto činnosť vykonávať, podrobiť sa preskúšaniu odbornej spôsobilosti na vedenie motorového vozidla podľa § 79 ods. 2 písm. a) citovaného zákona.“.

Sťažovateľ ďalej tvrdí, že „podal odvolanie riadne a včas, pričom, ako je uvedené v žalobe, neboli splnené podmienky na náhradné doručenie rozhodnutia“. Keďže podľa sťažovateľa príslušný správny orgán do dnešného dňa nerozhodol o jeho podanom odvolaní (pričom toto odvolanie má odkladný účinok), uvedenou žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je podľa neho vydané predčasne a aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je vydané predčasne.

Sťažovateľ žiada ústavný súd, aby o namietanom porušení jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy takto rozhodol:

„1. Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky porušila základné právo [REDAKOVANÉ] podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky ruší rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORP-369/DI/PPE-2009 zo dňa 08. februára 2010.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru Trenčín, Krajský dopravný inšpektorát rozhodnúť o odvolaní sťažovateľa podanému dňa 25. mája 2010 proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORP-369/DI/PPE-2009 zo dňa 08. februára 2010.

4. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je povinné nahradiť sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia (v zmysle § 36 ods. 2 z. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov) trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 331,13 EUR (v zmysle § 11 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, za prevzatie, prípravu; vyhotovenie právneho podania, teda 2 x hlavný úkon po 130,16 EUR, t. j. 231,80 EUR, 2 x režijný paušál vo výške 7,81 EUR plus daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % zo sumy 275,94 EUR, t. j. suma vo výške 55,19 EUR, teda celkom 331,13 EUR) na účet advokáta JUDr. Mateja Valjenta.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy by došlo vtedy, ak by komukoľvek bola odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, ak by súd odmietol konať a rozhodovať o podanom návrhu (žalobe) fyzickej osoby alebo právnickej osoby (I. ÚS 35/98).

Ústavný súd vo svojej judikatúre uvádza, že základné právo na súdnu ochranu „je výsledkové“, to znamená, že mu musí zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (m. m. III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08). Takéto posúdenie vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Komanický c. Slovenská republika, rozsudok zo 4. 6. 2002) vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Úlohou ústavného súdu nie je totiž náprava prípadných pochybení všeobecných súdov v neskončených (prebiehajúcich) konaniach, ale ústavný súd je zásadne povolaný

posudzovať až z komplexných hľadísk po právoplatnom skončení veci, či konanie ako celok a jeho výsledok sú ústavne udržateľné (IV. ÚS 580/2012).

Sťažovateľ žiada ústavný súd o zrušenie rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORP-369/DI/PPE-2009 z 8. februára 2010 a súčasne žiada, aby ústavný súd prikázal Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Trenčíne, Krajskému dopravnému inšpektorátu, rozhodnúť o odvolaní sťažovateľa podanom 25. mája 2010 proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORP-369/DI/PPE-2009 z 8. februára 2010.

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti a príloh k nej konštatuje, že namietaná vec sťažovateľa proti Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky (pôvodne Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Trenčíne, Krajskému dopravnému inšpektorátu) bola právoplatne skončená rozsudkom najvyššieho súdu č. k. 1 Sžd 14/2012-59 z 19. marca 2013, ktorým tento súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 13 S 110/2011-39 zo 14. marca 2012.

Krajský súd pritom výslovne uviedol, že jeho úlohou bolo preskúmať, či správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď rozhodli o odobratí vodičského oprávnenia žalobcovi v zmysle § 92 ods. 2 písm. e) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), čo aj urobil.

Podľa krajského súdu je zrejmé, že rozhodnutie o priestupku z 8. februára 2010 č. p. ORP-369/DI-PPE-2009 nadobudlo právoplatnosť 5. marca 2010 a týmto dňom začala žalobcovi plynúť doba 6 mesiacov zákazu činnosti viesť motorové vozidlo, po uplynutí ktorej bol žalobca v zmysle § 91 ods. 5 zákona o cestnej premávke povinný v lehote 30 dní podrobiť sa preskúšaniu odbornej spôsobilosti na vedenie motorového vozidla.

Sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu č. k. 13 S 110/2011-39 zo 14. marca 2012 odvolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 1 Sžd 14/2012 z 19. marca 2013 tak, že rozsudok krajského súdu potvrdil.

Ústavný súd stabilne vo svojej judikatúre týkajúcej sa otázky právomoci ústavného súdu na prerokovanie sťažnosti v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy uvádza, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07).

Proti rozsudku krajského súdu, ktorý bol vo veci sťažovateľa súdom prvého stupňa, bol prípustný riadny opravný prostriedok, ktorý bol riadne využitý. Príslušným súdom na poskytnutie ochrany proti namietanému porušeniu označených práv bol v odvolacom konaní najvyšší súd. Ústavný súd preto konštatuje, že nemá právomoc na prerokovanie sťažnosti v časti smerujúcej proti rozsudku krajského súdu, a preto sťažnosť z tohto dôvodu odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd uvádza, že sťažovateľ, ktorý je v tejto sťažnosti zastúpený právnym zástupcom, mohol v petite sťažnosti napadnúť posledné rozhodnutie vo veci samej, t. j. rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sžd 14/2012 z 19. marca 2013, čo však neurobil. Od ústavného súdu takto v sťažnosti požaduje, aby rozhodol o niečom, čo nepatrí do sféry jeho rozhodovacej právomoci (m. m. II. ÚS 603/2015).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v predloženej podobe po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní, ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v sťažnosti sa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2015